

Hier snackt

Käpt'n Cordts

Goden Dag, leve Frünnen!

Wokeen will nich mol gern König un Kaiser ween.
Man, oh man, wo schall'n dat henkriegen, wenn'n
nicht dat nödig blaue Bloot in de Oder hett. Günter
Focke glöövt, dat he hlauet Bloot in sik hett. Prinz
Philip, de Mann von König Lisbeth von England, de schall sein Vader wesen – seggt he, de Jung ut Land
Wussen.

He leevt in England, un hett wieder nix in'n Kopp as erstmol Herzog von Edinburgh to warn orer de
nödigenden Piepen to kriegen. Szüh, dat anner will sik denn woll finnen. Bi de grode Verwandtschaft, dor
hett Tante Liesbeth seker noch Posten für Günter över.

Tschä, un wo is dat allens kamen, dat dat Schicksol so mächtig över dat Karkengeböt pedden dä, beten
seggt uns Philip de söten Bontjen der „freien Liebe“! Man eenfach so achter sik brocht hett, as Günter
vertell.

Siene Mudder gung „anschaffen“ – dat Wort schall de „Spiegel“ erfunden hem, dat wörr to de böse Tied
gliicks no'n letzten groten Krieg. De Hoben (Bremerhaven) wörr ehr Revier.

Un de „Lover“ kunn keen anner wesen hem as Philip – seggt Günter. Sien „Vadder“ wörr to Wachoffizier
op'n ingelschen Zerstörer.

Szüh, wenn so junge Seelüüd mol Land unner de Fööt hebbt, un denn noch so fiene smucke Deerns
goldig lachen sehn dot, denn dropt dat Wort denn Nogel op'n Kopp, wat Fritz Meyer von langen Diek
foken seggt hett: „Wo Stroh un Föör tohopp kamen dot, dor fangt dat gliiek düchtig an to brennen“.
Tschäh un denn? Philip bleev bi dat Brennen, he „brenn dör“, mit den Zerstörer in vulle Fohrt no
England to. Un de arme Deern bleev mit den lüttjen Günter alleen achtern Diek – seggt Günter
vondoog.

Dat mutt un mutt gerecht in de Reeg kamen, so meent Günter jümmer noch, denn he is dor nicht von
aftobringen, dat de ole gode Philip sein Vadder is. Wenn'n beten klor henkieken deit op Günter –
worum schull dat nicht wesen.

Dat alles kunn seker över de Bühn' gohn, wenn Philip nix dogegen harr un een Blootprov tolaten dä.
Ober dat deit he nich – seggt Günter.

Villicht denkt de Hertog von Edinburgh ok noch so: mit miene Bagaasch heff ik all noog to doon, dat
langt. Orer?

Tschä, wat seggt uns dat wegen de hohe Moral, leve Frünnen. Dat ole plattdütsche Wort hett Recht:
„Kööp Novers Rind, denn warst du nich bedrogen“.

Ik grööt jo düchtig un bliev jümmer joe ole Fründ

Käpt'n Cordts